

калъ тя да сключи договоръ съ тѣхъ, използвайки настроението на Карла като заплашване, за да се приематъ турските искания, кралятъ решилъ да си замине за Швеция презъ септ. 1714 год. и миналъ по обратния пътъ сега презъ Одринъ, Карнобатъ, Преславъ, Русе, Букурещъ, Петещи.

Че честта, която получилъ Маринчо Страшния била голѣма се вижда отъ следното обстоятелство: той билъ награденъ съ синя лента презъ рамо, освенъ това, при отпътуването си Карлъ XII билъ придруженъ отъ нѣколко паши, 300 коня, 60 коли, около 200 конни спахии. Къмъ свитата на краля се присѣдинили много казаци, хората на Пушкиновия герой, Мазепа и вѣроятно и войнаганитѣ, на които Маринчо Бинбеловъ е билъ предводителъ.

При освѣтление на този въпросъ, се посочватъ източници за пътя на Карлъ XII и се изтъква, противно на писанията на Балча Нейковъ, че Шведския кралъ да е минавалъ презъ Факия, но не може да се каже съ сигурностъ, че той не е ималъ връзки съ Бинбеловци. Допустимо е и обратното съ голѣма вѣроятностъ, на което мнение е напоследъкъ и самъ г. Стойчевъ. Ние приемаме, въпреки чуждите свидетелства, че Маринчо Бинбеловъ е миналъ презъ Факия, гдето той е искалъ да покаже на българитѣ, какво е християнски царъ, когото придружава.